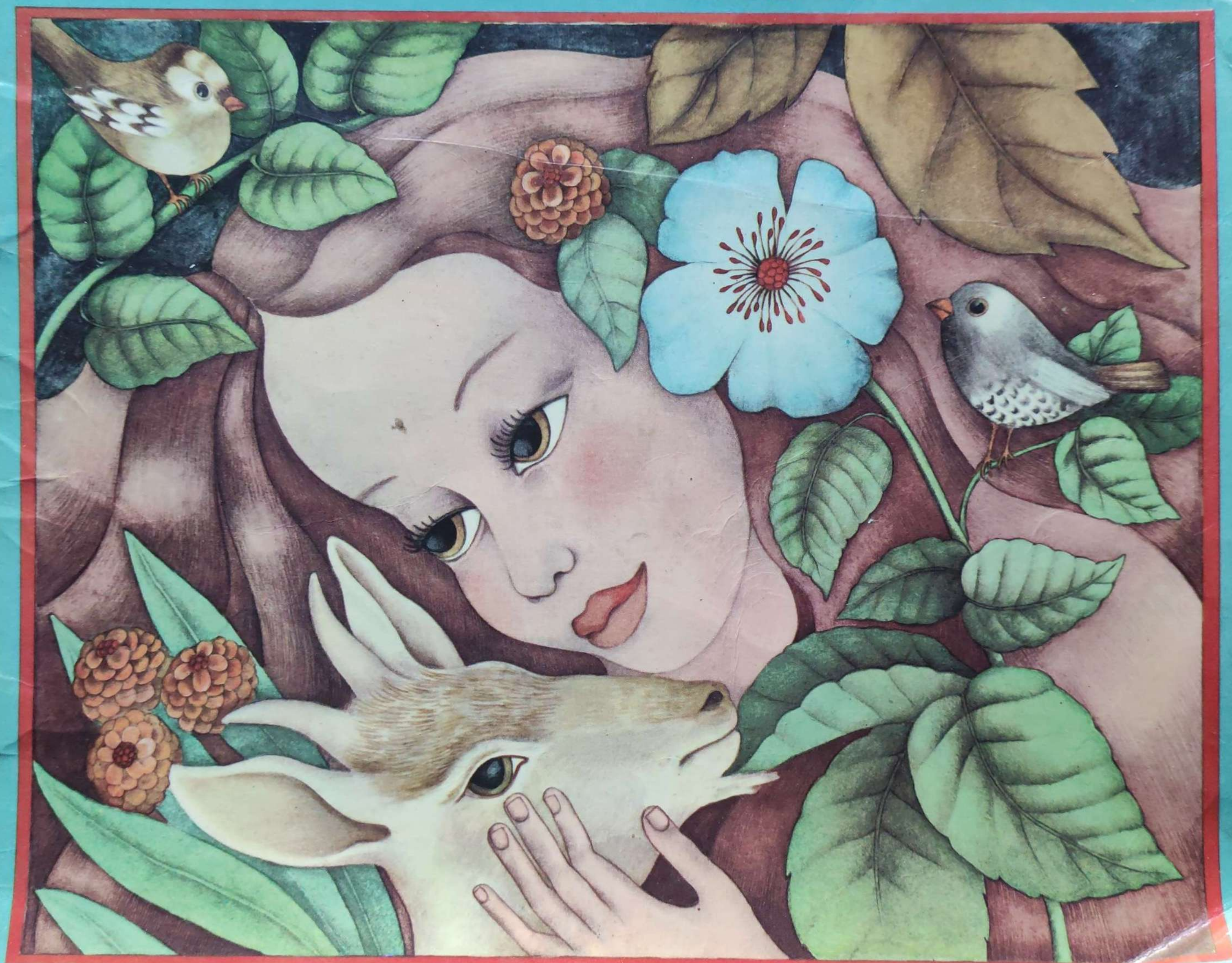
mladost

HAJDI

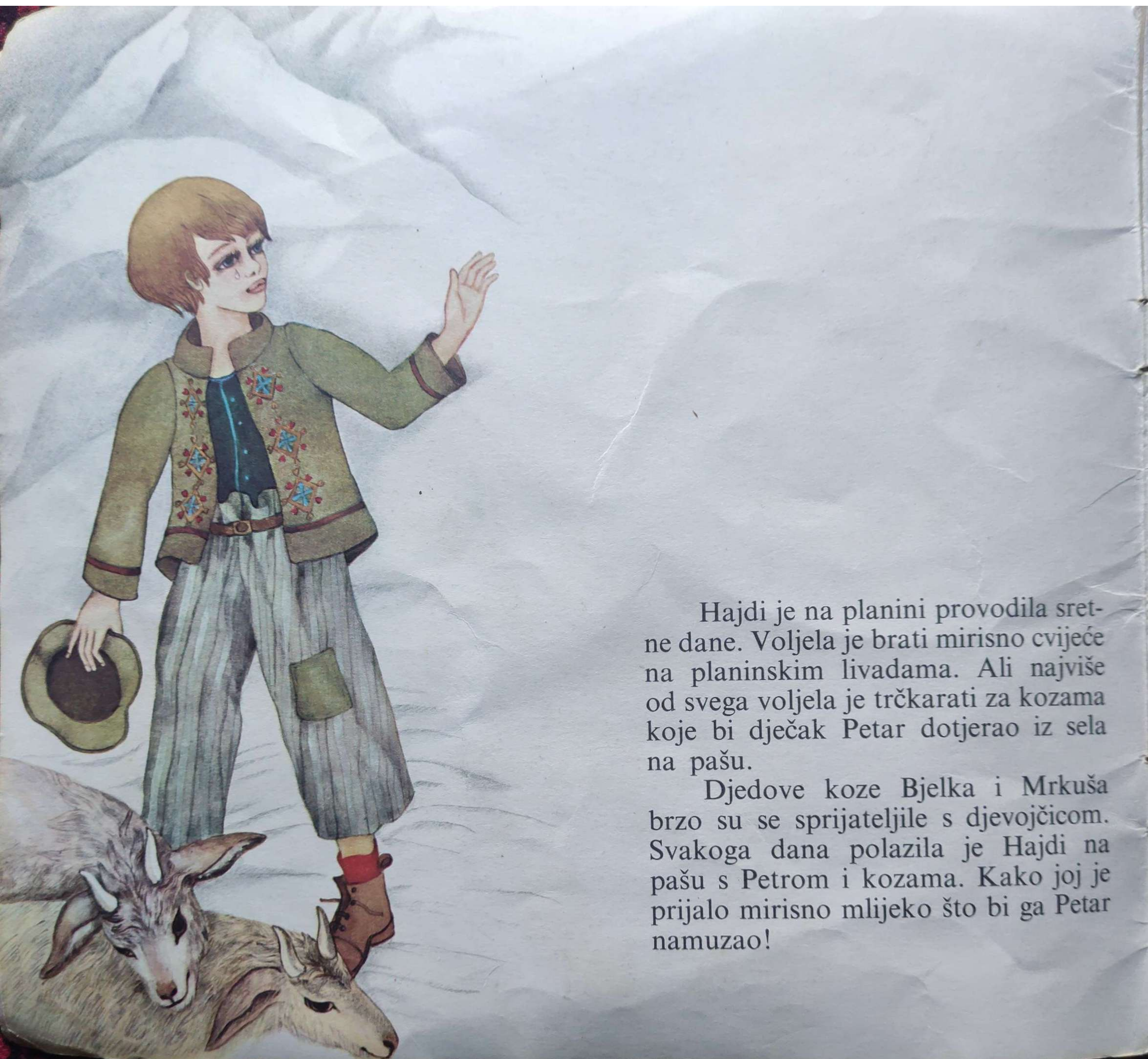

Visoko u planini živjela kod svoga djeda djevojčica Hajdi. Bila je malena a nije imala ni mame ni tate.

Djedova kućica bila je drvena. On je kuhao jelo na ognjištu u velikom kazanu obješenom na dugačkom lancu. Pekao je na vatri sir, žut kao zlato i kuhao mirisno kozje mlijeko.

Hajdi je na planini provodila sretne dane. Voljela je brati mirisno cvijeće na planinskim livadama. Ali najviše od svega voljela je trčkarati za kozama koje bi dječak Petar dotjerao iz sela na pašu.

Djedove koze Bjelka i Mrkuša brzo su se sprijateljile s djevojčicom. Svakoga dana polazila je Hajdi na pašu s Petrom i kozama. Kako joj je prijalo mirisno mlijeko što bi ga Petar namuzao!

Jednoga dana dođe na planinu iznenada gost, Hajdina teta. Ona nagovori djeda i odvede djevojčicu u Veliki grad. Tamo je živjela djevojčica Klara koja nije imala ni brata ni sestre a bila je bolesna i nije mogla hodati. Hajdi je imala živjeti kod Klare. Djed i Petar ostali su tužni na planini poslije Hajdinog odlaska.

Hajdi se čudila otmjenoj gradskoj kući i velegradu. Klara nije mogla polaziti školu pa je imala učitelja u kući. Sada je i Hajdi počela učiti pisati i čitati. U Klarinoj kući bilo je mnogo posluge i stroga odgojiteljica. Majke nije imala a otac je bio često na putu.

Jednom Hajdi zaželi da vidi grad i uputi se sama da ga razgleda. Neki čovjek pokloni joj mačkice i ona ih odnese kući na veliku Klarinu radost. Drugi put u kuću dođe dječak s orguljicama. Otkad je Hajdi došla u grad, svakog se dana u kući događalo nešto novo i zanimljivo.

U kući je postalo još ljepše kad je doputovala Klarina baka. I baka je zavoljela djevojčicu s planine, malu Hajdi. Razumjela je njezinu tugu za djedom, planinom i Petrovom bakom koja je bila bolesna. Za tu baku sakupljala je Hajdi zemičke i slala joj ih. Hajdi je toliko tugovala za planinom da Klarin otac dopusti da se vrati djedu.

Tako je i bilo. S mnogo prtljage Hajdi doputuje na planinu. Nitko nije bio sretniji od djeda. Sretni su bili i Petar i njegova baka a koze su veselo meketale oko djevojčice. Na planini je započeo ponovo stari sretni život.

Trčala je po planinskim livadama dok su koze pasle ukusnu travu.

Učila je Petra čitati i pisati. Nitko nije bio sretniji od djeda — pušio je svoju lulu a brk mu se zadovoljno smiješio.

Iz Velikoga grada stizala su Klarina pisma: ona nije mogla zaboraviti svoju malu prijateljicu. Jednoga dana stigne pismo kojim je Klara najavila da dolazi u posjetu.

Klaru su donijeli iz sela u nosiljci. Njenom čuđenju nije bilo kraja: oduševili su je svježi zrak, cvijeće, slatko mlijeko i ukusni sir. S Klarom je stigla i njezina baka.

Djed je priredio divan ručak kakav se u gradu nije mogao ni zamisliti.

Sad je tek postalo veselo na planini! Zdrava hrana, planinski zrak i briga prijatelja izliječili su bolesnu Klaru. Malo-pomalo ona poče napuštati bolesničku stolicu i jednoga dana, na radost svima, prohoda. Tome se nitko nije mogao nadati pa veselju nije bilo kraja.

Kad je stigao Klarin otac, jedva je prepoznao svoju kćer — obrazi su joj se zarumenjeli, prohodala je i bila sretna na lijepoj planini. Izliječila ju je ljubav njene prijateljice i starog djeda.

A Hajdi? Da li je opet morala poći živjeti u Veliki grad? Ne! Ostala je živjeti s djedom na planini i poslije u selu gdje je jedino mogla biti sretna. Klarin otac obećao je djedu da će se uvijek brinuti o djevojčici Hajdi kao da je njegovo dijete.

Prema knjizi Johanne Spyri »Heidi«
ILUSTRIRALA DIANA KOSEC-BOUREK

Urednik Ana Kulušić • Likovni urednik Irislav Meštrović
Izdavačko knjižarsko poduzeće
MLADOST
Zagreb, Ilica 30
1970

Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb [illegible]

mladost